

full dominical

Església de Menorca

Número 2182 - Any XLIII - 26 maig 2024

“La esperanza cristiana no engaña ni defrauda, porque está fundada en la certeza de que nada ni nadie podrá separarnos nunca del amor divino. No cede ante las dificultades, porque se funde en la fe y se nutre de la caridad, y así hace posible que sigamos adelante en la vida”.

(Papa Francisco)

“LO ÚNICO NECESARIO” (Lc 10,42)

Toda la Iglesia tiene una vocación contemplativa. Sin embargo, “es necesario que algunos fieles expresen esta nota contemplativa de la Iglesia viviendo de modo peculiar; recogidos realmente en la soledad” (Venite Seorsum, I), para dedicarse a una vida más intensa de oración en la búsqueda de lo *único necesario*. La finalidad del religioso será vivir solo para Dios, como enseña San Juan de la Cruz: es más precioso delante de él y del alma un poquito de este puro amor, y más provecho hace a la Iglesia –aunque parece que no hace nada– que todas esas obras juntas.

El verdadero religioso se siente interiormente apremiado a fijar su mirada llena de amor en Jesucristo, por eso contempla, sin cansarse, la persona sagrada de Jesús en todos sus misterios, para penetrar el secreto de sus obras, descubrir los sentimientos de su alma; examina amorosamente todas sus acciones para que se conviertan en el modelo único de las suyas, relee sus palabras para que le sirva de fuentes de sabiduría y de luz y de principios de vida; juzga todas las cosas a la luz del Evangelio. No puede dejar de mirar lo que Él mira y de caminar por donde Él camina –explica el mensaje de los Obispos sobre esta Jornada–, cuyo horizonte último es el Padre para que entremos en su Voluntad; aunque a veces los

designios divinos resulten difíciles de entender o de cumplir sabemos que, si acatamos interiormente la voluntad de Dios, se nos da la fuerza para cumplirla.

Nadie se ha dedicado con la constancia de María a la contemplación de la vida de Cristo, “*todo lo conservaba en su corazón*”, por eso estuvo tan íntimamente unida a su Voluntad. Nos ayudará también mirar la figura de María de Betania, mujer contem-

plativa, que permanece a los pies del Señor, escuchando su Palabra. Al tiempo que nos preparamos para el Jubileo 2025, el Papa Francisco nos invita a recuperar el deseo de estar en la presencia del Señor, de escucharlo y adorarlo. Y San Juan Pablo II decía: “No escatimemos tiempo para ir a encontrarlo en la adoración, en la contemplación llena de fe y abierta a reparar las graves faltas y delitos del mundo. No cese nunca nuestra adoración”. Cerca, en nuestras parroquias, ¡está el Señor! Ante su presencia, en contemplación amorosa *nos vamos transformando en esa misma imagen cada vez más: así es como actúa el Señor, que es Espíritu* (2 Co3,18).

Acudamos a nuestra buena Madre, Patrona de Menorca; su mirada, siempre llena de adoración y asombro nos ayudará adentrarnos en el misterio de Dios y su Voluntad, *la voluntad de Dios es nuestra santificación* (1 Tes 4,3).

Desde los 3 monasterios de vida contemplativa permanecemos unidas en el corazón misionero de la Iglesia de Menorca, mediante nuestra oración continua. Al tiempo, agradecidas por las súplicas que elevan al Buen Dios por ocasión de esta Jornada.

**Hijas de la Sagrada Familia
Santuario de la Mare de Déu del Toro**

la notícia

Sínodo: cap a octubre de 2024

Després de la celebració de la primera sessió de l'Assemblea General Ordinària del Sínodo (octubre del 2023), el procés sinodal continua fent passos cap a la segona sessió, que tindrà lloc l'octubre de l'any 2024. 24 grups sinodals de Menorca han participat en aquest procés sinodal de la segona fase amb molta responsabilitat, discerniment i aportacions.

Com expressa el bisbe Gerard en la seva carta pastoral, “entre els signes de credibilitat que hem posat de manifest als nostres treballs sinodals hi figura l'anhel de ser una Església pobra entre els pobres, una Església a la qual les dones hi participen en la seva missió a partir de la igualtat

radical del baptisme, sense discriminacions, i una Església que acompanya els altres amb

amor en els processos d'iniciació cristiana, inserits el seus membres en les diverses realitats de la nostra societat”.

A la pàgina web del Bisbat de Menorca podeu llegir els textos que han sorgit, tant a Menorca com a nivell nacional, durant aquesta fase del camí sinodal. A partir de l'estudi i la reflexió d'aquests documents, els diferents consells diocesans programaran a les seves respectives reunions del mes de juny l'objectiu diocesà pastoral per al curs 2024-25.

Santíssima Trinitat

Lectura del llibre del Deuteronomi

4, 32-34.39-40

Moisés digué al poble: «Recorre totes les èpoques que t'han precedit, des del dia que Déu creà l'home sobre la terra, investiga d'un cap a l'altre del cel, a veure si mai ha succeït un fet tan gran com aquest, si mai s'ha sentit dir que un poble hagi escoltat la veu de Déu que li parlàs d'enmig del foc com tu l'has escoltada, i hagi continuat en vida; si mai s'ha sentit dir que cap déu hagi intentat d'anar a treure per a ell un poble que vivia en poder d'un altre combatent contra l'opressor amb senyals i prodigis, amb mà forta i braç poderós, amb fets esglaiadors i extraordinaris, com el Senyor, el vostre Déu, ho ha fet per vosaltres a Egipte, i vosaltres ho heu vist amb els vostres ulls. Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre; recorda-ho sempre en el teu cor. Compleix els seus decrets i els seus manaments que jo et don avui, perquè siguis feliç amb els teus descendents, i visquis molts anys en el país que el Senyor, el teu Déu, et dona per sempre.»

Salm responsorial 32

R: Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

8,14-7

Germans, tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!» Així l'Esperit s'uneix personalment al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

Lectura de l'evangeli

segons sant Mateu

28, 16-20

En aquell temps els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Anau a convertir tots els pobles, batiau-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyau-los a guardar tot allò que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món».

Lectura del libro del Deuteronomio

4, 32-34. 39-40

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Pregunta a los tiempos antiguos, que te han precedido, desde el día en que Dios creó al hombre sobre la tierra: pregunta desde un extremo al otro del cielo ¿sucedió jamás algo tan grande como esto o se oyó cosa semejante? ¿Escuchó algún pueblo, como tú has escuchado, la voz del Dios, hablando desde el fuego, y ha sobrevivido?; ¿Intentó jamás algún dios venir a escogerse una nación entre las otras por mediante pruebas, signos, prodigios y guerra y con mano fuerte y brazo poderoso, con terribles portentos, como todo lo que hizo el Señor, vuestro Dios, con vosotros en Egipto, ante vuestros ojos? Así pues, reconoce hoy, y medita en tu corazón, que el Señor es el único Dios allá arriba en el cielo y aquí abajo en la tierra; no hay otro. Observa los mandatos y preceptos que yo te prescribo hoy, para que seas feliz, tú y tus hijos, después de ti, y se prolonguen tus días en el suelo que el Señor, tu Dios, te da para siempre».

Salmo responsorial 32

R: Dichoso el pueblo que el Señor se escogió como heredad.

Lectura de la carta del apóstol

san Pablo a los Romanos

8, 14-17

Hermanos: Cuantos se dejan llevar por el Espíritu de Dios, esos son hijos de Dios. Pues no habéis recibido un espíritu de esclavitud, para recaer en el temor, sino que habéis recibido un Espíritu de hijos de adopción, en el que clamamos «¡Abba!» (Padre). Ese mismo Espíritu da testimonio a nuestro espíritu de que somos hijos de Dios; y, si hijos, también herederos; herederos de Dios y coherederos con Cristo, de modo que, si sufrimos con él, seremos también glorificados con él.

Lectura del santo Evangelio

según san Mateo

28, 16-20

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id y haced discípulos de todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos».

Un moviment d'AMOR

Es fa difícil al nostre cervell de *paparrí*, entendre el misteri d'aquest Déu en qui no van les nostres matemàtiques: un més un, més un igual UN. Va bé recordar l'anècdota de Sant Agustí meditant el misteri de la Trinitat. Un al·lotell, anava i venia de la mar a l'arena i tirava aigua a dins un clotet. Agustí li demanà: Què fas? Aquell al·lotet li respon: Vull tirar tota l'aigua de la mar en aquest clotet. Agustí respongué: Açò és impossible! I l'al·lot respon: Així mateix... tampoc és possible que el misteri tan gran de la Trinitat sigui comprès per la ment humana. Ver o no, ens ajuda a endevinar un poc el que celebrem i que és el cor absolut del cristianisme, la concepció de Déu. Quan sant Mateu escriu: «Batiau-los en el nom del Pare, i del Fill, i de l'Esperit Sant», hi posa una antiga fórmula baptismal que és molt precisa. Es tracta de ser enfonsat, submergit en un moviment, aquell que diu el Nom mateix d'un Déu que és Pare, Fill i Esperit Sant. Sant Joan al final del Pròleg del seu evangeli, diu *el Fill únic, que és Déu i està en el si del Pare*. Per res és un ser estàtic, «instal·lat»; el Fill no troba la veritat última del ser més que estant lligat al Pare per un moviment d'amor.

En efecte, la gran revelació que Crist ens ha vingut a portar, és que «Déu és Amor». L'Ésser de Déu, és l'Amor en estat pur, sense rebaves; més precisament encara, és estimar. Déu no pot fer altra cosa que estimar. Però, l'amor no existeix si no hi ha un moviment de reciprocitat, do i acolliment. Déu, a qui Jesús anomena «Abbà», mon Pare, no pot existir més que com a font d'amor. No es pot definir únicament com a «Ser Suprem». El Pare és la Font que es dona eternament, gratuïtament. El Fill sorgeix d'aquest Do com a perfecta imatge del Pare. Jesús deia: El Fill no pot fer res per si mateix, solament el que veu fer al Pare. Perquè el Pare estima el Fill i li mostra tot el que fa. I l'Esperit, és aquest Moviment mateix d'Amor que uneix el Pare i el Fill. L'Esperit aquesta empenta d'Amor en Déu, en el sentit que St. Agustí diu: que brollant del cor del Pare, el fa «bascular», inclinar en el do total de si mateix al Fill. És clar que açò només es pot acceptar per la fe, proclamant un Déu que només és Amor i no altra cosa.

És en aquest Moviment que som enfonsats els batiats. És a dir, la vida dels cristians no és una realitat estàtica, pura conformitat als manaments. És tot un esclat d'amor, moviment d'obertura vers els altres, en el moviment mateix d'amor que és Déu. «Estimau-vos tal com jo us he estimat».

Josep Sastre

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA
Salm de la 4ª Setmana
DI. 27: Fèria: IPe 1, 3-9 / Sal 110 / Mc 10, 17-27.
Dt. 28: Fèria: IPe 1, 10-16 / Sal 97 / Mc 10, 28-31.
Dc. 29: Fèria: IPe 1, 18-25 / Sal 147 / Mc 10, 32-45.

Dj. 30: Sant Ferran (MLL): IPe 2, 2-5. 9-12 / Sal 99 / Mc 10, 46-52.
Dv.31: Visitació de la Benaurada Verge Maria (F): So 3, 14-18 o bé: Rm 12, 9-16b / Sal 12 / Lc 1, 39-56.

Ds. 1: Sant Justí, màrtir (MO): Jud 17, 20-25 / Sal 62 / Mc 11, 27-33.
Dg. 2: Corpus Chisti (S): Ex 24, 3-8 / Sal 115 / He 9, 11-15 / Mc 14, 12-16. 22-26.

pregar amb els salms

Bri (Salm 117)

Alabau el Senyor, tots els pobles; glorificau-lo, totes les nacions: el seu amor per nosaltres és immens, la fidelitat del Senyor durarà sempre. Al·leluia! (Sl 117,1-2). El salm 117, és com un bri, un brot de salm. Tan sols dos versets. A diferència del seu veí el salm 119, que amb 176 versets es semblant a un jonc de la vora del Nil.

Aquest poema breu té un significat molt dens, planteja tot el problema de la significació i de l'universalisme en el salteri. Israel no és la meta de la revelació en l'Antic Testament, sinó l'instrument que el seu Déu escull per manifestar la pròpia glòria. El poble elegit és el testimoni de Yhavé en el món. En temps d'ecumenisme i de diàleg entre

les religions aquest breu salm ens eixampla la ment i el cor.

El segon verset, seguint una nota de la BCI, traduït literalment seria: *el seu amor es fort sobre nosaltres*. També es podria entendre en el sentit de: *el seu amor ens sobrepassa*.

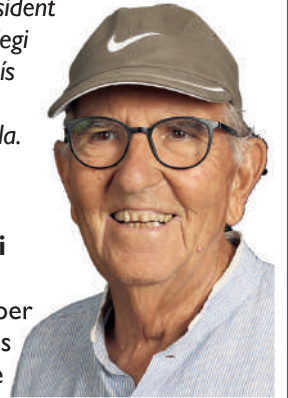
Aquest salm menut com un bri, ens arriba amb el dinamisme d'un amor que ens sobrepassa, que no podem abastar la seva força i profunditat, vagi travessant les fibres del nostre cor i el faci reviure, "reviscolà l'amat son amic fent-li memòria de les bel·leses y fayçons" (Llull Blanq. 89). Som abraçats per un Amor que perdura sempre.

Gadi Bosch Pons

l'entrevista a:

PERE AL·LÈS MOLL

Pere Al·lès Moll va ser el president de la primera junta del col·legi diocesà Sant Francesc d'Assís de Ferreries. L'entrevistam amb motiu del 50 aniversari de l'escola.

La seva fe cristiana el va portar a comprometre's amb l'educació dels fillets i adolescents de Ferreries?

-Ens vàrem comprometre per poder seguir tenint a Ferreries un col·legi d'església, de la que en formam part. Una escola diferent, integral i integradora, on les famílies hi poguéssim aportar les nostres idees. S'encetava un nou temps i teníem clar que l'educació dels nostres fills havia de ser una tasca coordinada de la comunitat educativa: església, professorat, alumnat, pares i mares.

Què valora més del inici de l'escola? Quines persones van ser fonamentals en aquest projecte?

-Valor la col·laboració entusiasta de tanta gent. La il·lusió de tirar el projecte endavant i consolidar-lo. Tot i que les circumstàncies eren adverses (perquè l'escola no estava concertada), mai vam perdre l'esperança. També la feina desinteressada de pares i mares, que hi feien aportacions econòmiques. Igual que les germanes dominiques i franciscanes que cobraven mig sou, o alguns professors com Martí Timoner, que feia classes sense cobrar. També m'agradaria destacar la col·laboració de les famílies d'Es Migjorn. Encara que va ser el resultat de la feina conjunta, la persona clau va ser Cristòfol Vidal, el vertader motor que ho va fer possible.

Quines innovacions va portar aquest projecte educatiu?

-La implantació de l'ideari del centre. La innovació educativa. L'educació integral (es feia teatre i música, sortides i viatges de fi de curs). La coeducació, que en els anys 70 encara no estava normalitzada. I una aposta clara per la immersió lingüística en la nostra llengua, el català. L'equip d'orientadores escolars liderat per na Maria Dolors Amat i les excel·lents xerrades de l'Escola de Pares.

Quins fruits s'han recollit d'aquests 50 anys?

-Una atenció preferent per les famílies amb menys recursos i pels alumnes amb més dificultats. Una escola democràtica on s'escolta el professorat, pares i alumnes. Oberta a tothom però amb identitat cultural. Amb estima pel català. Una escola que ha cuidat la formació del professorat i la investigació en noves metodologies. Vàries generacions formades en un projecte educatiu evangèlic. I uns quants alumnes que han estat professors.

Algun record especial que vulgui compartir?

-El primer festival de final de curs, perquè va ser una explosió de tot el que s'havia viscut, i una mostra del que es podia fer amb la col·laboració de tothom. Després de 50 anys, podem sentir aquell esperit de germanor, l'escalfor de l'estima pel col·legi de part de les persones que vam tenir la sort de poder lluitar per iniciar aquest projecte. Quan la gent es sap ajuntar, es poden aconseguir coses que semblen impossibles, com era que el col·legi pogués tirar endavant. Entre tots ho vam aconseguir.

Sonia Febrer Romero

plomes del periodisme catòlic 37

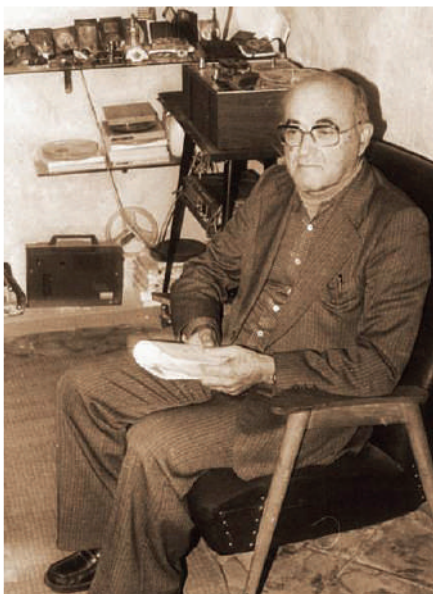
Damià Coll Al·lès

En la postguerra, les rifes de Nadal de Caritas foren el germen de la radiodifusió menorquina. Sobretot un nom hi destacà: el sacerdot Damià Coll Allès, un veritable pioner del nou mitjà de comunicació social.

Amb ocasió de les festes de Nadal, el bisbe Pasqual havia impulsat les iniciatives radiofòniques de "Radio Misión" (1955) i, un any més tard, de "Radio Ciudadela", situades a l'antiga

església del Socors. Servien per animar les tómboles humanitàries.

L'artífex principal de tot plegat fou l'esmentat Damià Coll, nat a Ciutadella el 7 de maig del 1916, mort a la mateixa ciutat el 17 de maig de 1985 i ordenat de prevere el 23 de setembre de 1939. Fou un dels pares de la radiodifusió insular, juntament amb el periodista

Damià Coll en una foto del diari MENORCA

Andreu Casasnovas Marquès, aquest pel que fa al cantó de llevant de l'illa. Després de "Radio Ciudadela", la passa següent fou constituir-se com a emissora diocesana el 1958. Aleshores, el 18 de setembre, el projecte comunicatiu quedà consolidat com a mitjà d'informació i d'entreteniment. Fou també l'any en què el sacerdot rebé el nomenament oficial com a director. La posterior i definitiva fita fou la integració a la COPE el 17 de novembre de 1959.

En traspasar a la vida del Pare el maig de 1985, Damià Coll deixava com a llegat de comunicació dues emissores instal·lades i consolidades. La primera, d'ona mitjana de 2 kw., i la segona, de freqüència modulada (FM), d'1 kw. de potència.

Miquel Àngel Limón Pons

Agenda

Mes de Maria Auxiliadora

Diumenge 26 de maig festa externa. A les 19 h missa solemne, al Santuari de Maria Auxiliadora, presidida pel bisbe Gerard. A les 20 h processó pels carrers de Ciutadella.

Formació permanent per als preveres i diaques

Els dies 28 i 29 de maig, al Santuari de la Mare de Déu del Toro, a càrrec del prevere i professor Miguel Navarro Sorní sobre la Constitució pastoral *Gaudium et Spes*, del Concili Vaticà II.

Tiempo para Dios

El jueves 30 de mayo, entre las 19 y las 20 h, en la parroquia de San Rafael, rato de oración y silencio ante el Señor, organizado por el Carmelo Misionero Seglar.

Trobada de formació del voluntariat de Caritas

Dissabte 1 de juny, de les 10 a les 13 h, al Centre de Convencions des Mercadal.

Solemnitat del Corpus Christi

-Arxiprestat de Maó: dissabte 1 de juny missa, a les 19.30 h, a l'església de Santa Maria, presidida pel bisbe Gerard. Tot seguit, processó fins a la parròquia del Carme. Es suprimeixen les misses vespertines de la ciutat.

-Es Migjorn Gran: diumenge 2 de juny missa, a les 10.30 h, a la parròquia de Sant Cristòfol. Tot seguit, processó.

-Ferrerries: diumenge 2 de juny, a les 17.30 h, Hora Santa de Caritas davant el Santíssim exposat.

-Arxiprestat de Ciutadella: diumenge 2 de juny missa, a les 19.30 h, a la Catedral, presidida pel bisbe Gerard. A continuació, processó pel recorregut tradicional de la ciutat.

Jornada de final de curs dels EMD

Diumenge 2 de juny final de curs dels Equips de la Mare de Déu amb una trobada a Ciutadella. Visitaran el poblat talaiòtic de Son Catlar i, tot seguit, Eucaristia i dinar de germanor a Es Banyul.

Notícies nostres

Cuidar els nostres pobles, una responsabilitat de tots

L'11 de maig els Escoltes de Menorca (MSC) van sortir al carrer a Maó, Alaior, Ferreries i Ciutadella, amb la campanya "Cuida el teu poble" per a animar els ciutadans a prendre consciència de la seva responsabilitat

en la cura dels espais públics. Aquesta iniciativa sorgeix de l'observació a tots els pobles d'acumulació de brutícia i deixalles; per distraccions o fruit d'actes vandàlics que afecten el mobiliari urbà i altres equipaments públics.

Escoltes de Menorca

Els membres del moviment escolta recorden que els serveis de neteja no estan actius 24 hores, i que no tenen capacitat per recollir tot el que llençam, amb el risc, a més, que acabi al mar, fent malbé el nostre ecosistema. Es van repartir fulletons amb informació i consells per tenir més consciència i es va mostrar un vídeo informatiu que es va preparar amb la col·laboració de diferents clubs de fotografia de l'Illa. Aquesta activitat també ha comptat amb la col·laboració dels ajuntaments dels pobles i del departament de Joventut del Consell Insular.

Gaudium et spes, una nova mirada sobre el nostre món

El 17 de maig el Seminari Diocesà, a Ciutadella, va acollir la quarta jornada de teologia d'aquest curs. El ponent va ser el prevere i doctor en dret canònic Vicent Benedito, el qual va fer oferir una aproximació a la Constitució pastoral *Gaudium et spes* del Concili Vaticà II. En aquest sentit, va reflexionar sobre l'actualitat d'aquest document, manifestant que posa fi al divorci entre l'Església i el món modern i contemporani, i que aborda temes com el fenomen de la globalització, la relació de Déu amb el món creat, el diàleg de l'Església amb la humanitat, la dignitat de totes les persones, l'esperança i la confiança en Déu, etc.

Vicent Benedito va concloure ressaltant que la *Gaudium et spes* ens segueix demanant avui que siguem fermes en la vivència i

fidelitat a l'Evangelí i que, per a la realitat eclesial actual, aquest document aporta a l'evangelització una visió sinodal, perquè com va dir el frare dominic Sant Ramon de Penyafort, "el que a tots afecta ha de ser tractat per tots".

Bisbat de Menorca

Campanya Xtants 2024

"Una fe que contribueix al desenvolupament social, econòmic i espiritual"

Marcar la 'X' de l'Església a la teva declaració de la renda és un gest que no suposa res per a tu i que ho és tot per a molts: per tants que necessiten tant. No té cap cost a la teva declaració. Ni pagaràs més, ni et tornaran menys.

En els darrers deu anys, a Espanya, els centres assistencials de l'Església han augmentat un 64,81%. Segons les dades de 2022, n'hi ha 8.796, amb prop de 4 milions de persones beneficiàries. L'experiència "Un viatge Per tants" ha permès a persones que no marcaven la casella de l'Església a la seva declaració de la renda, com en Manuel, n'Almudena, n'Isco o na Jade, descobrir de primera mà la tasca social i espiritual que realitza l'Església catòlica al servei de tota la societat, ajudant a les dones que pateixen o han patit violència, als immigrants, a persones amb discapacitat, persones sense llar, etc. Després d'aquesta experiència, ells mateixos animen a marcar la casella de l'Església.